

Zvonko Kudelić Žuna
Sedma od devet

Zvonko Kudelić Žuna
Sedma od devet

Nijedan dio ove knjige ne smije se umnožavati, fotokopirati ili na bilo koji drugi način reproducirati bez pisanog dopuštenja.

Nakladnik
Partenon

Urednik
Luka Posarić

Nalovnica
Jasmina Kudelić
www.bumbar-web.com

Tisak
Partenon

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001104944.

ISBN 978-953-48813-6-1

Zlatar, srpanj 2021.

Zvonko Kudelić Žuna

SEDMA
OD
DEVET

PREDGOVOR I ZAGOVOR (DVA V JEN)

Pokle sedem liet suše, zišla je ova knjižica. Zake je trebale tak duge – ne znam. Tak je kak je, a mogle je biti i gorše (osem liet npr.).

Pokle španjolskoga uvoda ideju zafale:

- fala Božeku, Ciglu i Niđe (abecedni red) i njihovi firma Ohm lab i V-TAC Hrvatska (abecedni red pak) koj su uleteli z „uletnim sredstvima“

- fala Luke i Partenonu na suradnje tera traje već petnejst liet

- fala sakomu čitatelju, lajkatelju, pratitelju i širitelju do vezda štampanih proizvodov

- fala Ofce K. koj je našla volje i vremena za poziranje (gratis) za korice

- fala Bumbar-web.com na dizajnu gore spomenute prednjice i zadnjice knjižice

- i na kraju fala Tebe, Jasmina K. na semu (no, i za posel oko koric).

Žuna

P. S. (mora biti P. S. jer bez P. S. nema pisanja, ni života):

Za vrieme pisanja i štampanja ove knjižice nije stradal nišče od živine, ljudi ni biljki.

BRAZDA

cieli život peljaš
z plugi v zraku
meste da su fejst
zakapčeni v zemlju
glibuke v zemlju
da koristi bude
a ne da kak nori
blesičeš sim-tam

zaori brazdu
gliboku, poštenu
brazdu tera se bu vidla
i da se bu znale: tud je nešče prešel
nek trag ostane,
pametnejši od traga kusture po bukove kore
dugovečnejši od kurflina na šudranomu putu
korisnejši od autolaka na friške fasade...
nek trag ostane
nek neke ztira za tobu

2019.Krapina „Recital kajkavske popevke“
2019.Bedekovčina „Susret riječi“
2019. Adamovec

VUZMENI JAL (i dost toga zraubanoga)

Vuzem je napunil
pusta mesta,
na zatuftani hiža
je pootprl obluka,
na zaraščeni dvorišča
je kosilice navabil

Vuzem je dopeljal
i zlizingierane aute
na zraubane ceste
(nek vidiju ljudi
kak se gore more
i nek bi jalni bili)

Eeeee,
a kad se jenoga dana
zraubani vrneju,
v zraubani auti
i z zraubanem
i praznem grtašlinem...

...i ov jal od prie
bu zrauban iste

PRI STUPU

ni unda bile tehničkih čudesi kak denes
(pak denes imaš aplikaciju za saku situaciju)
niti krugov teri kak da se smejeju
i moreš ih sendati z lievu ruku
i poveju v sekunde, one
za koj je tebe trebale lete dan (minimalne)

trebale je pribрати kuraž
da bi fektal
i na kraju zfektal
spoj vusnic
v kratku
al za cieli život zapamčenu pusu
ne, niste si seli na nekteru fejst spametnu klupu
dogodile se te
pri pišljivumu, spiganum , Elektrinumu stupu

dragumu susedu Zvoncu Vukoviću

ČREŠNJA

nagnula se črešnja
kak da je je dosta sega
nema več volje delati hlada
onem koj nigdar nisu,
a ni nigdar neju rekli: "fala!"
plazili su po nje
i veliki i deca
natezali granje
dok nej pukle

„dost je bile
počinuti si treba
još bi mogla
al več mi se neda!“

GUŽVA PRED OLTAREM

blesiče, musiče
se z neba hiče,
ej hud tak jake?
ili same straši?

se On mrti srdi?
na one teri su seli v prve rede,
ili morti na one teri su ih tu poseli
ili pak na one teri su im prepustili svoje mesta
bez rieči,
bez ijenuga protesta (kad su tak navčeni)

mislím si, pak ni hud na one teri su v cirkvu hodili i
Bogu se molili
nek na "siromake" teri nisu v cirkvu smeli
ili pre da nisu šteli,
kad su več koristi od onuga boga imeli

MORE

cvrčki cvrčiju
matere za decu bežiju
po grbave bele ceste auti letiju
v daljine brodiči
na roštilju ražnjiči
susedi Slovenci kuhaju Kranjske kobase

sušiju se mokri
močiju se suhi
zgoreli se mažeju
bieli se pečeju

a jena črljena i od kreme masna baba
gledi kak čez meglu
svojega bieloga muža
kak lovi farbu skroz "namazan"
na šank naslonjen

2019. „Kaj vu Zelini“

SMRTNI GRIEH

na svietu (i ovomu i onomu)
ima pune griehov
od smrtnih crkvenih
poreznih (te su još bolj smrtnejši)
pak prometnih, kriminalnih
i koj ti ga ja znam kakvih se ne
i za sakoga se dobi nektera
vekša ili menjša kazna
pokle više ili menje poštenoga suđenja

al nijen grieh ni ni blizu griehu
radi teroga bi nekteri (a znam ih dost)
prepisali smrt na galga (za saki slučaj – spojene na
štrom)
i te bez suca i bez fiškala
vezda mam

“ma, moreš se znati,
najbolj odigrati,
pametne zvati,
farbe poštivati,
izuzetne podigrati...

al nemreš mi štihaka za....ti!”

NIEMI SVEDOK

gledeti muže kak nalievaju pijaču
a pokle pijaču kak oduzima muže
gledeti oduzete muže kak nalievaju još pijače
a pokle još pijače kak oduzima te iste oduzete muže
gledeti oduzete muže po tere su došle babe oduzete
od jada i biesa
gledeti skroz oduzete muže drobnejše od najdrobne-
jše
dropte kak ideju čez vrata
gledeti druge muže v istem agregatnumu stanju (ili
sranju) kak se rehliju i z ovoga delaju bedaka
se dok i po nje ne dojde baba
i smieh im zgine z lica kak najbržejša striela,
a ni ni babam do smieha – saka je dobila koj ni štela

KOTAČ

z pelena si krenul
v pelena buš stal
v kolica su te peljali
pak buš na nje spal

kotač se vrti
putem sakoga hlovi
veliki misliju da njih nigdar ne
al bar potem si isti sme je

kotač se obrača
kak električni bik se riče
kad-tad se nas zdručgane, z fljuntami i v krvi
z sebe spohiče

z pelena si krenul
v pelena buš stal
v kolica su te peljali
pak buš na nje spal

“Josip Ozimec” Marija Bistrica 2020.

ŠTIBRA

je, lahke je Njemu bile lamentirati v Balada
več od osamdeset liet prie mudrijašuv z sih pokle

Vlada

no, neke su napravili i za sobu ostavili
makar mi se nekak čini, da su si največ truda dali
da bi zmislili kak bi nazvali:

“zake i kak bi još i još penez ljudem z žepa stepli - da
bi za svoje riti (pre)več imeli”

pak vezda imame:

spomenine, mostarine, komorine, potpisnine,
štambiljine, cestarine, pristupnine, tuneline, ot-
pisnine,

ispisnine, zapisnine, dopisnine, zahtjevnine,
potvrđnine, otkantarine, putovine, poštarine, otkup-
nine,

zakasnine, preranine, participnine, preglednine,
upitnine, župniknine, boravine, hižarine,
vodoprivrednine, meglarine, ležarine...

a na se žive i mrtve – trošarine

i pitaj Boga kak nas se još guli,

skore sam pozabil – na se još ide i petina....

al mora se priznati da je bil izuzetni um -

- on do je štibre na štibrubil kum

2018. „Recital kajkavske poezije“ Krapina

2018. „Susret riječi“ Bedekovčina

2018. „Kaj vu Zelini“

GAMAGETEJ

pitali su me nekteri moji vršnjaki
kak to da sam još tak sebe sličen?
da sam furt nekak isti?
(osim par siedih na glave i vekšuga trbuha)
dok je več od pol njih
strgane, čelave, skarambolierane (i znutra i zvana)
a ja fakat pravi odgovor neznam
slažem se ž njimi
(ali vu sebe)
da me nekak još lieta nisu preveč zdeformierala
niti mi je pamet (preveč) zhlapela pa se ni
zdeficitierala
mrti je to zate tak
jer nedam,
nedam da me gaziju ni po glave da mi plaziju
si oni
bedasti bedaki
podmukli dvoličnjaki
sebični sebičnjaki
napuhani napuhanci
lažljivi ničneznanci
znepotizierani kvaziintelektualci
teri neju nigdar razmeli da su gli takvi i koj vriedi v
životu
a mrti je riešenje za zagonetku tu
v jake male povišenomu gamageteju

2018. „Recital kajkavske poezije“ Krapina

KRIŽ

saka hiža ima svojega križa
nektera od kartona,
a nektera,
borme,
od armiranuga betona
(v olove zamotanuga)
pri jeni se vidi prek z ceste,
pri drugi je skriti na najkmičnejše meste
(da ga more najti same on teri zna de i koj da išče)

al dej me posluhni: “bez križa ni ničče!”

PRVOSVIBANJSKI BAŽULJ

kak niš ni čudne
da bu v bažulju žiškov
iste tak, nažalost,
je prenormalne postale
da bu za prvoga svibnja i njih

i jeni i drugi
su jednak uobičajeni
al još več su nič koristi

M(I)ES(S)I

od velikoga talenta do još vekšega teleta
od velike zvezde do jebiveternog probisvieta
put je pune krajši
i moči ga je pune bržejšje prejeti
nek da ideš v kontra smieru

i tak,
nigdar realizierana
buduća nogometna zvezda
i jena od najveških nada
farbu lovi dok cement sklada
meste da asistiera i zabija hetrike
v mešalicu z lopatu meče tri – jen po ciele dane
dok v gumenjaki blate miesi

direktor fotografije i zvuka: Alojzije Škrlec - Lojza

POTKURTANA ČUČA

kak da još furt me za rit tišči bunt “Neu mode”
(se mi se čini da je “Burda” bila zericu mekša)
preмали sem bil za te stolec
ili je te stolec bil preveliki za me, sejene, a bile je to ovak:
male bolj sem pogledal tu suhu babu z ofca – frizuru
i mam zgubil volju da je velim kakvu frizuru, liepe pro-
sim, nej nikak štel imeti
no, onda me se dočepala ta živčana baba
(pokle sam doznal da se to veli : kolerična gospa)
i započela z oni ščrbavi škarja
(pokle sam doznal da se to veli : efelirke)
svoj divlje-neurotične-brdsko-brzinski tanec po moji
siroti lasi
zabadav sem zpočetka stihuga prigovaral kak me kiečka
(cukala mi je lasi kak vrag svoju mater)
tihi protesti, cmokanje i jafkanje je prešle v plač, plač v
zijanje, zijanje v zapomaganje, zapomaganje v zapoma-
ganje z ritanjem,
a ona ni trzala (ni imela ni sluha ni srca, a ve z distance
mi se čini - niti talenta za te posel)
još je matere rekla: “takvoga divljaka još nisem vidla!”
i koj sem mogel – otrpel sem tu bol i nepravdu,
največ me pekel produkt njejnuga jahanja po moje glave
(pak sem zgledal kak mešanec golovratača i potkurtane
čuče)
zabadav sem imel viziju i stav – kad nisem imel pravo
glasa

2015. „Kaj vu Zelini“
2016. Hrvatski sabor kulture Zagreb

KRATKA JESENSKA

prestrla je jesen
debeli perzijaner
pod noge vetru
da se ne zdraplje

“nek mu bu mehke!”
kad med drevljem
kak nori popelja

LER

od kad pamtiš za se
si v leru
do pet banki
si još imel
kakvu – takvu veru

razmeš da je se več kesne
odavne je počele druge poluvreme
tvojega života
se koj su te vučili
(a ti prenašal na svoju decu)
več ne vriedi

cajta još pune ni
se bolj si siedi
i koj vezda?

nemreš dalje v leru
prešle je saku meru

ČE

šutnja i slutnja
ruku pod ruku
simbioza ta košta
se i sega

same z par rieči
more se baš se preseči
če se posreči

ZLATARSKI KRUŽNI TOKI

negdar od cirkve do potoka
si došel
v tren oka
vezda
radi ausvinklinastoga
kružnuga toka
šuljaš se z boka

nemreš do potoka
ni z milijon,
a kamoli v dva skoka

*posvečene Jure Grandavcu, jenomu od največjih fanov največje
zlatarske punk- rock grupe NPK-H (bar do vezda - 2021. je) v
poviesti sih fanov*

KRIVI VS PRAVI

krivi ideju
a još bolj krivi ostajeju
i pomažeju ovem
teri još nisu prešli
da prejdeju

a bile bi se drugač
da ovi (drugi)
nisu nigdar ni došli
tam de su je
unda ni ovi (prvi)
nej nigdar prešli

PP (PRAMENI I PERIŽ)

za saku sieđu znaš kad je nastala
za saku braun znaš i kad i zake je sieđa postala
pramene ti zvlači
a frizeraj te ni Bog zna koj!

i još te pita :zake se ne smeješ?
kak se buš smejal – pak ti je sev smieh zbrisala z lica
z podrapanem, ponucanem , zmazanem perižem

SVIETLOSNA LIETA

saki na svojumu kraju stola
saki na svojumu vugliču svieta
saki si misli svoje
glagol isti z drugi objekti

saki na svojumu kraju stola
saki na svojumu vugliču svieta
blizu – ni na pol metra
a deliju ih svietlosna lieta

svietlosna lieta
bez planeti i kometi
nešče bi rekel i bez pameti
svemir i nemir
znanci i stranci

nešče drugi bi pak rekel da je šteta
al šteta je napravljena odavne
pre preveč lieta

SELFİ TOLJAGA

na ceduljicu špeceraj
al za keš put v raj
koj više ni
na fasadu se (pre)več troši

v “selfi studiju”
dok pomalu žbuka otpada
zfotošopierana slika
z komadi mesa
na međumrežje se aploudava

NOKTURNE D

do to glanca
poskrivečki zvezde
da se tak feJst
noč rasvetli
i da je jasne videti
kak se dvie siene
stapaju
v jenu
i v jene
zafurt

Ludbreg 2020.

(SUPER BRZE) LEPILE

nekak na brzino
efikasne i krasne
zalepila si
se komadiče mene
teri su rastepeni
po svemiru se kometali
(saki ficljek se v svojumu
nemiru kopital)

i složili su se
v čvrstu cielinu
tera baš paše
i nek bu tak
da se zna

„Recital kajkavske popevke“ Krapna 2020.

OKOLOGIJA

se one koj bi
zubi zprekosali,
a čube zabrenzale
oči veliju

nestrenirane
iskrene
ne premučiju
niti zameniju
veselje za žalost
niti žalost za veselje
jedine one furt istinu veliju

*okologija – znanost o čitanju govora očij, moguće da je došla z
drevnih kultura (morti Sumerani), al nisam ziher; u biti mi se
rieč ekologija dopala pak sam ju napisal, tak*

BADEMANTLIN

dežđ curi
ne doživljam;
nešče je rekel:
“zlieva kak nori!”
pa koj me briga
i da moknem...
al sam suhi

vručina z nutra
napravila je
omotačneogrtačni
bademantlin,
pak nič ne dojde do kože

saka kap dežđa spari
(na pol metra, meter)
pre nek me tekne

tak mi je v duše
tople,
vruče,
kipim
nišče mi ne veroval – pa nikomu ni ne velim

Varaždin 2020.

ARBOR VITAE

v najlepšem dielu
sem Ti napravil meste
pod drevem,
ima i hlada,
morti
i tiči popevaju

a i furt se moreš
zaštekati na kable teri tud peljaju
če ti bu žmehke
(a štel bi da ne nigdar)

ATLETSKE - LJUBAVNA

kak za Bubkine kolege
teri opadaju z pet - šest metri visine
tak debela i mehka
madrac-spužva je pri redu
za se najžmekšeše težine
tere bi opale
z tebe

zamortizeral ih bum

RIEČ-DVIE

štel bi ti povedati
v par rieči
onak, z rieč - dvie
one koj se nemre, znam, nikak povedati
same z rieč - dvie
zmišljam,
terem si tikvu
z nečem koj neznam
koj ni moči čujti ni na televizije
ni na radiju
niti v novina pročitati
(čini mi se da ni sveznajuči Google
ih nezna)
znam da su nutre v mene
i da buju zletele
kad bu došel čas
a do onda same bum rekel:
se znaš

BAŠ PAŠE(Š)

kad bose stopale
prepadne v mehki, mokri, topli
piesek
borme paše
da te drobne zrnje
žuglja
i gizmece po tielu pošilja

tak bosí,
a negdar i goli i bosí,
toneme
jene v druge
i baš paše(š)

KOCKA CUKORA

kak kocka cukora
do pol namočena
v vreli napitak

gli tak
se tali tiele
dok vranja
v tvoje

DJ TIESTE ILI PETI NEWTONOV ZAKON AKUSTIKE

ozbiljnoga lica
zagledana v tieste
kuke zibaš
na radijsku mužiku
(tera ni tvoj prvi izbor)
“makar ne popevaš”
vusnice mrmljaju rieči piesme
da nej videl
al čitam ž njih

i čujem saku rieč
teru prešepčeš
makar bi fizika rekla:
“ni moguče”

a zake?

tak je to pri ljudi
teri se tak rad imaju
čujeju čak i one
koj bu zgovorene tek...

ČRNA RUPA, KRIVE JUTRE I GRICKALICA ZA NOFTE

došle je krive jutre,
se naopak
zbudile su se i daljina i mrzlina
zabrenzale su ruke
(da mahneju vesele)
pogledu su jedva dale
da skrene prema gore
natirale su i auto
da krene na drugu stran
čak je i mobitel
ostal bez signala
v črnu rupu, gliboku
sam opadal, propadal
(zvučni zid bi probil – da je zvuka bile)
ni takvoga zdenca,
(ni tak kmičnoga ni tak bezkrajnoga)
se se zporušile po mene,
grde je!
ej more biti gorše?
more, kak ne!
neke me draplje po noge!
ki to vrag je?
VRAG TI MATER, DEJ ME PUSTI!
koj ni dost da tak brže opadam i propadam?
koj sem med kupinje opal?
vezda i dihanje čujem
same mi još te fali

zaštekal sam total, nemrem nič
de sam je?
budim se

ruka ti je prehičena prek mene
(onak kak i furt)
stisnuti sme
(kak i furt sme)
ni mi nič
pak sem same senjal grde,
sa sreča
koj nisi snočka
mogla najti grickalicu za nofte
morti bi još opadal i propadal

* * *

prazni se of sviet
na očigled
jen za drugem
ideju pravi proč
(kak da su našli total krivu špagu – da preskočiju
liste čakanja)
kam to ide ?
pak kulike nas bu ostale?
na kraju nas ne dost ni za na dva male

Robiju Likaru v spomen

NAPAD VELIKE ZANOFTICE

(strašna priča za decu, a i za one teri to nisu)

Jenoga dana kak da je bila noč. V ljuftu je bile neke čudne, čele su zujale sporeše, tiči kak da nisu imeli volje za popevati, se se nekak primirile, usporile – pa čak su i rože slabeše dišale. Fakat (mama) se događale neke čudne, ili kak veliju v priča – mogle se naslutiti da bu se dogodile nekakve zlo.

To su skužili i naši strašni (nisu oni bili strašni da bi im trebale biti strahu, već je to nekteri komplimentič radi njihovih strašnih sposobnosti) junaki (kakva bi bila priča da ni junakov vu nje?). Pa upoznajmo ih (nek bu po abecednomu) redu:

Strašni Edi – dečec star devet let, fljeten i spreten, specijalist za borilačke veštine, nema biljke teru ne pozna....,

Strašna Klara – deklica stara deset let, ima duge braun lasi i plave oči tere ostavljaju bez daha, fejst spametna (nikakve čude za šahovsku velemajstoricu) i navudrena fejst informatički

i

Strašni Vigo – star sedem let, jak al furt za pravicu (da ima mustače čovek bi ga zamenil za Matiju Gupca), stranjske jezike govori kak kajkavski, fejst ima razvite osiete za sluh, vid i duhu.

Tulike za vezda, još bu šanse da ih boljše upozna-me.

Bitne je reči da su njih tri bili pripadniki fejst taj-

noga društva “Pomori ljudem v nevolje” (kratica PLJUN). Za PLJUN nišče nigdar ni čul (koj ni nič čudne za jene tajne društve, če hoče ostati tajne).

Eh – a vezda si morete zamislite kak su tek tajna “strašne tajna” društva . Kak god PLJUN bil tajni – pune dobroga kaj su napravili je bile itekak vidljive i predmet su divljenja stanovnika njihovoga maloga mesta. Saki sumeštan je doživjel neke dobroga od članov PLJUN-a ili “na svoje kože” ili nešče od ukučanov ili rođakov, a “neke dobroga”– kak”neke dobroga”, bile je tu sega: od vraćanja zgubljenih igrački, stvari, kućnih ljubimcov, pomaganja starejšima, popravkov biciklinov, pomoći oko pozabljenih školskih zadać i kojkej još. Si izazovi koji su bili do denes pred njimi, nisu bili ni “do kolena” ovom o kojem bume denes pripovedali.

Ah, da, skore sme pozabili povedati: PLJUN je imel “šeficu”, za teru se znale da postoji, ali ju nišče od naših junakov nigdar ni videl. Si kontakti ž nju su išli prek telefona, naravno furt z tajnoga broja. Strašni Edi, Klara i Vigo se nisu spominali o nje, zvali su ju “šefica” iako su znali da je njejne tajne ime: Koza Ljupka Mesožderka (smeli su ju zvati kraticom: KLJM). Obzirom da nisu znali pravi identitet “šefice” to je v početku kurile njihovu maštu i rađale kojekakve teorije na temu do je ona zaprav. Jena od teorija je bila da je KLJM vučiteljica z njihove škole (med nami – imeli su praf), a kak nisu našli nikakav čvrsti dokaz (imeli su same klimavu pretpostavku) – odustali su od nagađanja.

A (opet med nami) zake je “šefica” imela baš te tajne ime, Koza Ljupka Mesožderka doznali bume (i bute) v nektare druge priče. A zasigurne bume doznali i kak su strašni Edi, Klara i Vigo postali i ostali članovi PLJUN-a.

Nek, da se vrneme na početak priče.

Bile je rane priepoldan, sunčani proljetni dan, troje naših junakov je gli obiedovale i pošтели su se prešpancierati do parka teri je do početka epidemije korone bil njihove omiljene odredište za igru (ili jednom riečju igralište). Bez obzira kaj je park bil zaprt za igru, naši junaki su se saki dan prošpancirali do njega (posluhnuli su se saviete tere su dobili od roditeljov: niš ne dirati, ne približavati se drugem ljudem bliže od dva metra i obavezne prati ruke i zuvati obuču kad dojdeju doma). A zake su išli van skupa – zate kaj su i živeli skupa.

I tak, kak su bili se bližeše parku, skužili su da neke ni v redu: okna na si hiža i zgrada su bili zaprti, na balkoni ni bile nikoga, na cesta ni bile nikoga – nigde ni žive duše. Da veter tu i tam ni zazibal friške proli-stale grane na drevlju, bila bi totalna tišina.

Pogledali su se, slegnuli z rameni i v isti glas progovorili:

“Neke je tu fejest čudne! Neke ne velja!”

Najmlajši od njih, strašni Vigo (na početku sme rekli da ima izuzetne razvite osiete), kak je pogledal v nebe, zakričal je kak da ga nešče kolje:

“KLARA, EDI, poglejte gore!”

Pogledali su gore (gore na tajnedrušvenomu jeziku znači – v nebe) i zagledali neke črne, al ne onak obične črne - nek nekak posebne grde črne, zgledale je i masne, kak da se veliki flek od tinte vlieče po nebu, vekše od najvejšega oblaka.

“To” se pomalu približavale. Sake male su z toga zbijali kak nekakvi kraki, prek do zemlje. Zgledale je kak da su to nekakve črne munje ili kraki od hobotnice, čemu god bile slične – bile je grde, črne, masne, zastrašujuče i z toga je dumele (kak vešmašina na centrifuge).

Strašni (al i prestrašeni) Edi je rekel: “Ove ni oblak z deždem!”

Strašna (al i prestrašena) Klara veli na to: “Ove ni ni nekakev balon na vruči ljuft!”

Strašni (i on je bil strahu) Vigo zmrmlja: “Hmmm, neznam kaj bi to mogle biti.”

Pustime mi njih na moment same da se h miru sabereju i zgruntaju kaj buju napravili.

Eee, a su poslušali viesti na radiju ili televizije (a decu obične ni briga za viesti), znali bi o čem je tu rieč. Ta grda zvier, neman, čudovište i kaj ti ga ja znam kak bi to čovek nazval, se formirala (napravila) prie pet tjedni skore dve hiljade kilometri dalje, po putu je delala kojekakve probleme, dobila je ime – CO – zanoftica – 20 (kratica CZ20).

A kaj je se delala po putu CZ20?

Kud god je prešla dece bi zginule igračke, starejši bi pozabili kam su kaj pospravili, deci bi sfalele cajta za

igranje, videjo igre bi se vračale na prve levele (razine), prebrže bi se otopili sladoledi v ruka i još bi zaflekavali biele majce (obične bi nastala silueta Snoopija) i još pune toga.

No, vrnime se mi do naših strašnih junakov. Rekli sme več da su bili i zbunjeni, a borme i male prestrašeni (pravi junaki su male strahu – za razliku od običnih nejunačnih smrtnikov). Kak se CZ20 približavala primetili su da se neke događa z njihovi mobiteli (ej treba opče reći da su imeli aparate teri buju v prodaje tek za lete dan – tak ti je to kad si član PLJUN-a).

Da se neke događa z mobitelem skužila je prva strašna Klara (informatičkomu stručnjaku takva stvar nemre ostati neprimečena). Mobitel se oglasil ekstra upozorenjem za omiljenu igricu “Brawl stars”, prislonila je oke na mobitel i otklenula ga.

“O, nee”, zakričala je Klara, “si brovleri su mi spuščeni na prvi level (da ju je kojim slučajem čula njejna mama, mam bi ju ispravila, jer mama ni mogla čujti stranske rieči - ak se mogle reći po domaći). Poglečte!”

Strašni Edi i strašni Vigo su mam krenuli pogledati svoje telefone.

“O, nee!” (te usklik je fejest popularni med pripadnikima strašno tajnih društvi) – zakričali su i oni. “I nam se to dogodile. Da to nema veze z ovem na nebu?”

Da je CZ20 znala kakev bu bies napravila, prekorčila bi njihove mobitele - a ovak je dobila ljute neprijatelje.

Da to ima veze z ovem na nebu, saznali buju začas.

Par sekundi kesnejše zazvonili su si tri telefoni v iste vrieme (imeli su istu melodiju zvona, i to posebne skladanu Etidu v G molu za klavir i violinu i trubu) i te je značile same jene – zove Šefica ili KLJM.

“Pozdrav, imame situaciju”, začule se z zvučnika, “je, imame situaciju kakvu još nisme nigdar imeli v duge poviesti PLJUN-a. Pred nami, točnije pred vami, je izazov kakvoga niste, a morti niti nete nigdar imeli. Događaj teruga bute z ponosem pripovedali svojem vnukem, a morti buju i v škole vučili o tomu. Budućnost i sadašnjost ciele kuglje zemaljske je h vaši rukami!”

Pokle dramatičnoga uvoda (a KLJM je fejest rad imela drame i dramljenja, v škole je bila v dramske grupe i hodila po takmičenji) dobili su se informacije o CZ20. Kak je to pune dosadnih podatkov, neme ih nabrajali.

No, CZ20 je nakupina 65G mreže, tera je nastala isparavanjem gljiv ludari (to su otrovne gljive) na obale Atlantskoga oceana, fejest magnetična i elektricitetna, spuščala je radio vale i mobitelske signale na nektere čudne frekvencije. CZ20 je delala veliku štetu na kučanski aparati, mobiteli, auti, ljudi, životinja, biljka, igrački – ma skore na semu.

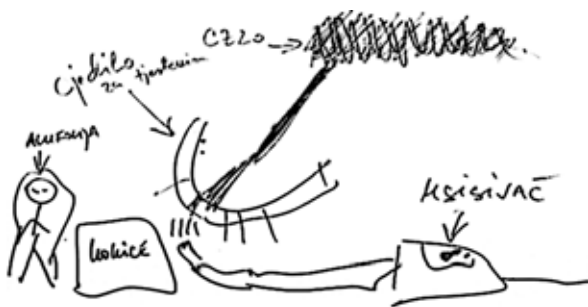
“Kaj da delame? Zgledi da nema spasa od CZ20!” v isti glas zgovore naši junaki.

“Hm”, progovori KLJM, “nektera istraživanja govori da bi alu folija (ona za kuhnju) mogla biti zaštita od ove zvieri. V laboratorijski pokusi (in vitro), alu

folija se pokazala fejest dobra zaščita od CZ20. Iste tak čula sam da je povečana aktivnost CZ20 bila oko njiv de je posejena kuruza za kokice. Znanstveniki z jene zemlje su v laboratoriju приметili da CZ20 kad je ra- stepena na tenke rezance, fejest nestabilna i ranjiva.

Dragi moji PLJUN-ovci, se sam vam rekla kaj znam, nemate još pune vremena. Za menje od vure ZC20 bu točne nad vami. Pužurite, se je h vaši ruka- mi. PUNE sreče vam želim – a trebala bu vam.”

“Tutututututu”, začule se z njihovih mobitelov. Veza je pukla. (Ak se čudite otkud te starinski zvuk na tak moderni telefoni - ne znae. Morti je to još jena žrtva mode – “retro je OK”). Krenuli su doma prirediti se za borbu protiv CZ20. V njihovi glava je za par minut nastala ova skica:

Napravili su na brzinu popis potrebnih stvari:

1. alu folija
2. cediljka za tieste
3. kokice
4. sauger

Se su te zeli od starcov doma i vlekli na igralište.

Zamotali su se v alu foliju i počeli slagati najvekšu zamku za CZ20 v poviesti zamki.

Na zbetonirani del igrališta (točne na pol puta između uredov od V-TAC Hrvatska i OHM LAB-a) su postavili kartonsku škatulju z friške pečenim kokicam z okusem maslaca i fejst posoljene - te CZ20 največ lajka (Klarina mama bi ispravila v "ima rad").

Priredili su cediljku i sauger. Struju za sauger su potegnuli z male prie spomenutih uredov.

Jake male vremena je ostale, već je jake dumele, počel je puhati jaki veter, skmičile se. Kad je CZ20 došla iznad igrališta, jen menjši krak se počel pomalu spuščati prema škatulje z kokica (CZ20 je imela senzore za lociranje kokic). Kad je krak došel na meter od kokic, krak se razletil na vuske, tenke konce koju su bili bliedi i slabi (se dojde čoveku da se rasplače kak vam se smiliju). Strašna Klara je dela ciev od saugera pod cediljku i počela je saugati i saugati. Išle je kak po loju.

CZ20 je lakomost silila da ide prema kokica, a sauger je delal bez greške. Treba reči da to ni bil obični sauger, već sauger terega koristiju astronauti za pospravljanje smetja v svemiru. Te sauger je imel prešu tak da je vu njega mogle stati na tone smetja.

Je, bile je naporne (žmehke je dece držati sauger i cediljku skore dvajst vur v komadu, a tulike je trajala borba z CZ20). Al krajnji ishod ni došel v pitanje ni na sekundu; em su imeli izuzetni plan, em je zanoftica lakomesala za kokica i se je išle kak "po špage - rekla bi nečija baka. Zanoftica se smanjivala male po malu.

Zutra vjutre, točne v devet vur i dvajstjenu minutu,

zanoičice više ni bile na slobode. Cielu je bila posaugana i naši junaki su mogli proglašiti kraj bitke. Z saugera se čule nabijanje, a osobite se pojačale kad su pripadniki specijalne jedinice vojske sauger metali v olovni lagev. Lagev su deli v trugu od kamijona i odpeljali v nepoznatem pravcu. Kaj bu z zanoičicu – bila je zagonetka, na koju nisu znali odgovor ni sami vojniki – al to je več njihova briga.

A naši junaki, kaj z njimi? Osim kaj su bili zmučeni, zmazani kak gujceki, gladni i žejni – postali su planetarne poznati (ej treba reči da su celi događaj prenosile se teve hiže tere držiju do sebe – tak da je se to vidle više milijardi ljudi v direktnem prienosu). Pokle fejst pune intervjuov – krenuli su doma na zasluzene počivanje.

Da im nisu bili prazni mobiteli, zazvonili bi z istu melodiju zvona (i to posebne skladanu Etidu v G molu za klavir i violinu i trubu) i čuli bi rieči fale od njihove “šefice” Koze Ljupke Mesožderke, tera je odustala od daljnje nazivanje. Bu ih pofalila zutra, denes nek si počineju od nje i zanoičice.

KLJM je prešla do ulaznih vrati od stana da bi dočekala tri mališana.

***Rekli su mi da bi bile pametne da napišem kakvu -
takvu - onakvu biografiju - pa evo je:***

ZBIRKOGRAFIJA:

2006. Dvurišće, strnišće i goluvrataste pišće
2008 Druptinje, kupinje i grmužinje
2009. Trejti štoumf
2010. Ovak - onak: tri v jene internazzionalle
2011. Peta
2014. Med bregi i z njihove druge strani (za prijatelje šesta)
2021.Sedma od devet

ZBORNIKOGRAFIJA:

- Pod murvu, na krče (Adamovec 2012, 2019, 2020.)
Recital kajkavske poezije (Krapina 2011, 2012,2014,2018,
2019. 2020.)
Recital suvremenog kajkavskog pjesništva D.D. (Zelina 2009,
2011, 2015, 2018, 2019, 2021.)
Kaj u Kustošiji (Kustošija 2010, 2011, 2012, 2013 i 2014)
Senje i meteori (Varaždin 2010, 2012, 2013, 2017.)
Hrvatski sabor kulture (2017, 2018)
Susret riječi (Bedekovčina 2018. 2. meste,2019. 1. meste)
“Stara lipa” Vrbovec (2019, 2020)
“Draga domaća rieč” Ivanec 2019
“Božo Hlastec” Ludbreg (2020.)
“Josip Ozimec” Marija Bistrica (2020.)

ČASOPISOGRAFIJA:

Časopis za kulturu "Hrvatsko zagorje" (Krapina 2008, br 1-2)
Enciklopedija Hrvatskog zagorja (2017)
"Kvaka" 2020. br 1

CEDEJOGRAFIJA:

Tomislav Goluban & LPFHB - Zagorje blues (Aquarius
rec/Spona 2009.) Porin za blues album 2010.
Tomislav Goluban & LPFHB - Med bregi (Menart/Spona
2012.) Porin za blues album 2013.
Adam Končić - Zagorje ja tvoj sem sin (Croatia records 2007.)
ZGF - Krijesnica (2004, 2005. i 2010.)
NPK-H - Hopši male! (1992.)

KOJ JE NA TERE STRANICE:

- 5 predgovor i zagovor (dva v jen)
- 7 brazda
- 8 vuzmeni jal
- 9 pri stupu
- 10 črešnja
- 11 gužva pred oltarem
- 12 more
- 13 smrtni grieh
- 14 niemi svedok
- 15 kotač
- 16 štibra
- 17 gamagetej
- 18 križ
- 19 prvosvibanjski bažulj
- 20 mes(s)i
- 21 potkurtana čuča
- 22 kratka jesenska
- 23 ler
- 24 če
- 25 zlatarski kružni toki
- 26 krivi vs pravi
- 27 prameni i periž
- 28 svietlosna lieta
- 29 selfi toljaga
- 30 nokturne D
- 31 (super brze)lepile
- 32 ekologija
- 33 bademantlin
- 34 arbor vitae
- 35 atletske ljubavna
- 36 rieč dvie
- 37 baš paše(š)
- 38 kocka cukora
- 39 dj tieste ili peti Newtonov zakon akustike
- 40 črna rupa, krive jutre I grickalica za nofte
- 42 *prazni se of sviet*
- 43 napad velike zanoflice

ISBN 978-953-48813-6-1